

មានបុរសម្នាក់រស់នៅក្នុងនគរពារាណសី បុរសនោះលុះពេលស្លាប់ទៅ១ កើតជា ហង្សមាសមួយនៅក្នុងព្រៃហិមពាន្ត ហង្សមាសនោះចាំជាតិកំណើតរបស់ខ្លួន បាន ដឹងថា ប្រពន្ធនឹងកូនខ្លួនជួបនូវក្តីក្រីក្រតោកយ៉ាក លំបាកទុគិតរកស៊ីដោយការបំរើ ស៊ីឈ្នួល គេដូច្នោះ ។

There was a man living in Peareanasey Kingdom. When the man died he turned into a phoenix in the Himalayan forest. The bird remembered his previous incarnation and knew that his wife and Children were living in poverty and misery and working for others to earn their living.

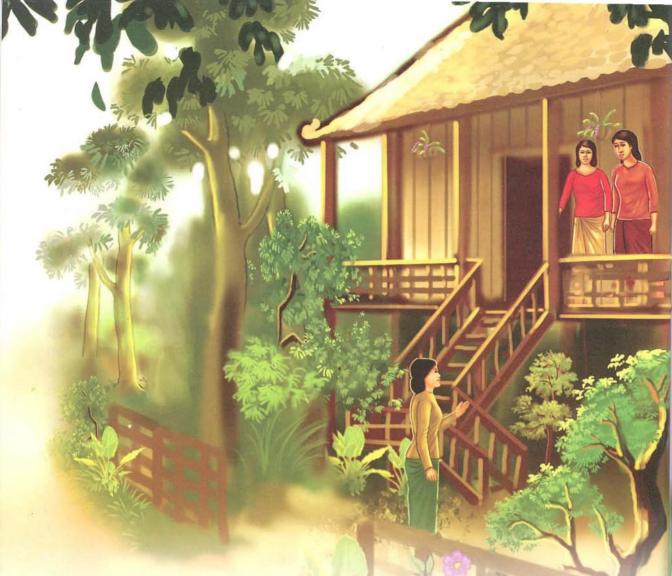
ក៏កើតចិត្តអាណិតដល់ប្រពន្ធកូនក្រៃពេក ទើបហើរមកកាន់ផ្ទះប្រពន្ធកូននោះ ហើយនិយាយប្រាប់រឿងរបស់ខ្លួនថា ជាស្វាមីនឹងឪពុកដែលបានស្លាប់ទៅ ហើយ១កើតជា ហង្សមាស ។ ខ្ញុំមកនេះដើម្បីនឹងជំរុះស្លាបមាស១-២ អោយ អ្នកនឹងកូនយកទៅលក់ចិញ្ចឹមជីវិត កុំអោយអ្នកនឹងកូនទៅធ្វើការស៊ីឈ្នួលគេ ទៀត ហង្សប្រាប់សេចក្តីសព្វប្រការ។

He felt so sorry for his wife and children. Then he flew to their house and told them that he was their father and husband reincarnated into the phoenix. "I came to drop one or two golden feathers, so that you can sell them to earn your living and stop working for others."

ក៏ជំរុះស្លាបមាស១អោយទៅនាងកូនហើយផ្តាំថា បើកូនលក់ស្លាបមាស១នេះ ចាយអស់កាលណា ចាំយើងមកជំរុះអោយក្នុងកាលនោះទៀត ផ្តាំហើយហង្ស មាសក៏លាកូន ប្រពន្ធហើរវិលទៅកាន់លំនៅខ្លួន នៅព្រៃហិមពាន្តវិញហោង ។ ឯនាងប្រពន្ធនឹងកូនទាំងឡាយ ចាប់តាំងពីបានស្លាបហ្សងមាសលក់ចាយ ចិញ្ចឹម ជីវិតមក ក៏លែងទៅធ្វើការ ស៊ីឈ្នួលគេទៀត ហើយខំសន្សំទ្រព្យធនបានឡើងជា អ្នកមានគ្រាន់បើ។ ឯហ្សងមាសនោះតែងមកជំរុះស្លាបអោយគ្រប់ពេល លុះក្រោយ មក នាងប្រពន្ធកើតក្តីលោភលន់ ប្រាថ្នាចង់មានឆាប់។

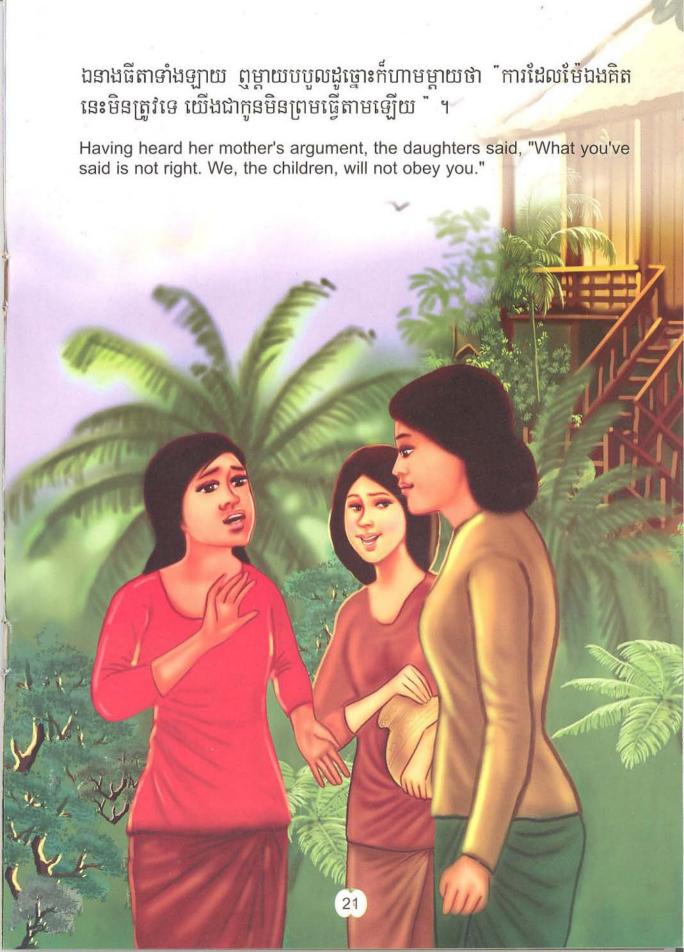

ទើបនិយាយនឹងកូនថា "កូនអើយ! យើងមានប្រាក់ចាយ បាយស៊ី សព្វថ្ងៃនេះ ក៏ព្រោះហង្សជាឪពុកកូនឯង មកជំរុះស្លាបមាសអោយយើងម្តង១ តើយើងទៅទុក ចិត្តសត្វតិវច្ឆាននេះឯណាបាន ។ ប្រសិនបើហង្សមិនមក យើងនឹងបានអ្វីចាយទិញ ដូរវត្ថុអាស្រ័យតទៅទៀត។ ហេតុនេះម្តាយយល់ថា បើហង្សនោះមកក្នុងថ្ងៃណា យើងនឹងនាំគ្នាចាប់ដកយកស្លាប យករោម អោយអស់រលឹង ទុកជាទុនបានច្រើនទៅ មុខ តែម្តងកុំអោយមានក្តី ភិតភ័យនឹងក្តីក្រតទៅទៀត "។

She talked to the children, "Children, now we have enough money to make our living because the phoenix who was your father comes to drop feathers once in a while, but how can we trust this bird? If he did not show up, we would have no money to spend. So, when he comes, I think we should catch him and pull out all his feathers to keep them for our future security."

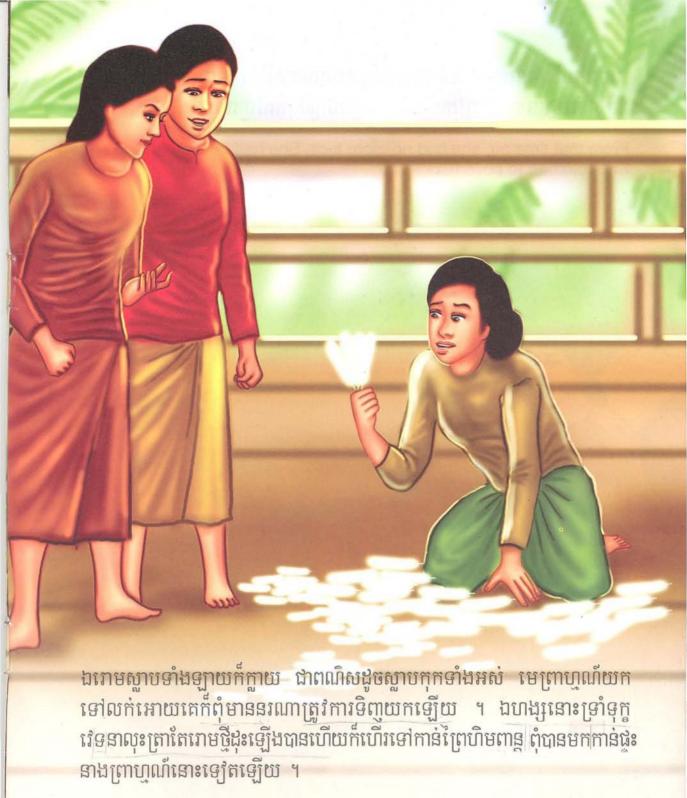
20

ថ្ងៃមួយសុវណ្ណហង្សមកកាន់ផ្ទះ ដើម្បីនឹងជំរុះស្លាបអោយ ឯនាងព្រាហ្មណ៍ ក៏ស្រដី ល្អងលោមសំណេះសំណាល នឹងហង្សនោះដោយមាយា ។ បានជិតហង្សកាលណា ក៏ចាប់ហង្សនោះជាប់ ហើយសង្កត់ដកយករោមស្លាបកន្ទុយហង្សនោះទាល់តែ អស់ឥតសល់ ហង្សនោះបានក្ដីទុក្ខវេទនាដោយគេដកស្លាបពន់ពេកណាស់ ខំបម្រះ ល្អនចូលទៅក្នុងទីមានរបាំងដែលអាច បាំងខ្លួននៅបាន ។

One day, the golden phoenix flew to the house to drop its feathers. The wife then enticed him with sweet words. When the bird got closer to her, she caught him and pulled out all the feathers. The bird was badly hurt and struggled to search for a place to hide himself.

Then all the fur turned into white feathers like those of a crane. She tried to sell them, but no one would ever take them. The bird tried to live on with suffering till the new feathers grew and then he flew to the Himalayan forest. He never returned to his wife's house again.

ចាប់ដើមពីថ្ងៃនោះមក នាងព្រាហ្មណ៍នោះខាតលាភគឺពុំមានអ្វីលក់ដូរ ចែកចាយ ដូចកាលថ្ងៃមុនៗនោះទៀតឡើយក៏ធ្លាក់ខ្លួនជាស្រីទុគិតវិញហោង ។

From that time on, she had no more luck. She had nothing else to sell. She returned to poverty.

